

ת"פ 2232/10/13 - מדינת ישראל נגד מ' מ'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 2232-10-13
20 ספטמבר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

מ' מ'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - עלאא אבו טועמה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום יתוקן בשנית ויסרק.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום, בכך שבמועד שקדם ל- 25.9.13, על רקע ריב שפרץ בינו לבין אשתו, ס', גרם נזק למראה שהיתה תלויה על הקיר, בכך שהשליך אותה והתנפצה. בעקבות עזבה את ביתה ועברה לגור בבית האם. ב- 25.9.13 הוא התקשר אליה וביקש שתודה כי היא בוגדת בו וכן דרש פירוט שיחות הטלפון שלה ויומן שלדבריו היא מנהלת. היא השיבה שהיא לא בוגדת בו וכי נמאס לה וכי רוצה לעזוב אותו ולשכור דירה. בתגובה איים עליה באומרו אמצא אותך בכל מקום ואהרוג אותך אם תעזבי. היא דרשה שיפסיק להתקשר אליה וניתקה, אך המשיך להתקשר מספר רב של פעמים. בשלב מסוים הוא הגיע והשליך אבנים לעבר חלון הבית של הבן. בהמשך ירד למטה והחל להשליך אבנים לעבר חלון הבית של הבן וגרם נזק בזדון לזגוגית שנסדקה, כל זאת עשה בהיותו בגילופין - עבירות של איום וגרם נזק בזדון.

נתקבלו בעניינו של הנאשם מספר רב של תסקירים כדי לשלבו בהליך טפולי לגמילה מאלכוהול. מדובר בנאשם כבן 58, יליד רגסטאן, נשוי, אב ל- 3 בגירים, עלה ארצה בשנת 95 עם משפחתו. השלים 8 שנות לימוד, מתגורר ב****. הוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי, סובל מכאבי גב תחתון, נמצא במעקב בשל שחפת.

הוא גילה חשדנות רבה כלפי אשתו על רקע קינאה ומשבר אמון. התעוררו מתחים ועימותים.

הסניגור הציג בפני תעודת גירושין ופניה שאשתו הגישה במסגרת המ"ת לפני שנה וחצי ובו ציינה שכבר לא חוששת ממנו.

כאמור, נעשו נסיונות רבים לשלבו בהליך טפולי, לאחר שהתרשמו מדפוסי שתית אלכוהול בעיתיים ומוטיבציה מוגבלת לטיפול. הנאשם הביע נכונות להתחיל בהליך טפולי בשל ההשפעה הרעה שיש לכך על חייו. ביוני 2015 החל טפול במרכז לנפגעי אלכוהול בבאר שבע, הטיפול כלל שיחות פרטניות ובדיקה רפואית, הוא מגיע אחת לשבוע לשיחה עם עובדת סוציאלית. בוועדה שהתקיימה ביוני עלה שמתקשה לגלות תובנה מעמיקה לנזק שנגרם בכלל, ובאירוע בו הודה בפרט. הוא טען שהוא מתנזר משתיה בעצמו, אך ניכר שמתקשה להבין מדוע הוא נזקק לטיפול והתרשמו שמדובר במוטיבציה חיצונית בלבד שבאה להטיב את מצבו השמפטי.

הם שוחחו עם גורמים מקצועיים במרכז לנפגעי אלכוהול ומתברר כי מאז הוועדה לא חלה כל התקדמות משמעותית, אף שמגיע באופן עקבי וסדיר לשיחות. הוא מתקשה להעמיק ולהבין הסיבות בגין שותה, ודפוסי התנהלותו הקשורים בשתיה וכן האופן שהוא פוגע באחרים ולכן, הגיעו למסקנה שיש צורך להמשיך בטיפול אך הוא לא משתף פעולה באופן מלא. הוא בעל יכולות מוגבלות התבוננות פנימית באשר לדפוסי החשיבה והתנהלות המכשילה. יתכן והוא חושש להעמיק בתחום הרגשי ללא תמיכה או שנעדר שפה רגשית. ניכר שהשקיע זמן ומשאבים, אך לא בשל לטיפול מעמיק ולכן לא באים בהמלצה טפולית כלשהי, אדרבא, ממליצים על עונש שיציב גבולות של עונש מאסר בעבודות שירות עם מאסר מותנה.

הסניגור סבור כי למרות המלצת שירות המבחן, למרות שהתביעה חוזרת בה מעתירתה למאסר ומאמצת את המלצת שירות המבחן, ניתן להסתפק בעונש מרתיע.

באשר למתחם העונשי הראוי :

בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל**, כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שנוהג באלימות כלפי חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות העבירות ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, תקיפות, כולל גרימת חבלה על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

במקרה שבפני אף שלא מדובר בתקיפה, מדובר בשני מעשים של גרימת נזק בזדון, שבאחת המקרים השליך אבנים ויכול היה לפגוע באדם. הוא אפילו לא פגע בחלון בית בנו אליו יעד אבן, אלא בשימשה של שכנו.

בנסיבות אלה, ובהיותו בגילופין איים לרצוח אותם נפש.

חסד עשו עמו שלמרות שזה צוין בעובדות כתב האישום, לא ייחסו לו העבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות.

הואיל ובסופו של יום אין הפחתה במסוכנות, יש ממש בעתירת התביעה והמלצת שירות המבחן להוסיף עונש של מאסר בעבודות שירות, אולם לאור גילו מצאתי להסתפק בתקופת מאסר קצרה בלבד.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 75 ימי מאסר, בניכוי התקופה שהיה עצור, היתרה בעבודות שירות אותם ישא במרכז החסד ב***** ,וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
- תחילת המאסר מיום 29.9.15 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות של איומים וגרם נזק בזדון.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע עבירות של איומים וגרם נזק בזדון במשך 2 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

הפיקדון יושב לנאשם או מי מטעמו, על פי פרטים שימציא במזכירות.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 4

רובין לביא , שופטת בכירה